

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 165/2017
08.03.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. мр. Драгана Ђорђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди 2К бр. 252/16 од 20.09.2016. године и Вишег суда у Зрењанину 3Кж1 бр. 266/16 од 15.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 08.03.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. мр. Драгана Ђорђевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди 2К бр. 252/16 од 20.09.2016. године и Вишег суда у Зрењанину 3Кж1 бр. 266/16 од 15.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди 2К бр. 252/16 од 20.09.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове саобраћајног вештачења и судски паушал у износима ближе наведеним у изреци првостепене пресуде, а све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 3Кж1 бр. 266/16 од 15.11.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адв. мр. Драган Ђорђевић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона, члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП, окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепенем поступку и у поступку пред апелационим судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483, члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног у конкретном случају као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и исту образлаже тако што наводи да је окривљени оглашен кривим иако се основни узрок настанка саобраћајне незгоде налази у начину кретања оштећеног моторциклисте и његовој недозвољеној брзини, да су спорне чињенице у односу на то када је и зашто окривљени на описани начин прешао на леву страну пута у правцу свог кретања неразјашњене и необразложене како првостепенем тако и другостепенем пресудом, да из материјалних трагова забележених Записником о увиђају и скицом лица места, као и из налаза и мишљења вештака саобраћајне струке произилазе закључци да окривљени није имао било каквих објективних разлога за прелазак на леву страну пута, да је мотоциклиста поступио супротно одредби члана 42. став 1. ЗООБС-а јер брзину свог возила није прилагодио саобраћајним условима да возило може благовремено зауставити пред сваком препреком коју под датим условима

може да види или да предвиди, чиме по оцени Врховног касационог суда указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа дату у правноснажним пресудама а што сагласно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека.

Према томе, како из изнетих навода захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног произилази да само формално указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено, при чему не наводи у чему се истакнута повреда закона састоји, већ указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека и то погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа дату у правноснажним пресудама, то је Врховни касациони суд из изнетих разлога захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним сагласно члану 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић